

Voornaamste argumenten:

1. In het kader van het eerste middel betoogt de Commissie dat de betrokken belasting personen benadeelt die besluiten om het Portugese grondgebied te verlaten, aangezien zij anders worden behandeld dan personen die in het land blijven. Het belastinguitstel dat wordt verleend indien de aandelenruil winst oplevert mag niet beperkt blijven tot gevallen waarin de belastingplichtige zijn woonplaats niet verplaatst naar een andere lidstaat of een lidstaat van de EER, maar in Portugal blijft wonen. Het door artikel 10 CIRS gemaakte onderscheid is bijgevolg niet verenigbaar met de artikelen 21, 45 en 49 VWEU en de artikelen 28 en 31 EER-Overeenkomst. Bovendien moeten fiscale vorderingen die voortvloeien uit openstaande inkomsten worden beschermd op een wijze die verenigbaar is met het in de rechtspraak van het Hof van Justitie verankerde evenredigheidsbeginsel. In casu gaat de Portugese wettelijke regeling verder dan wat nodig is ter bereiking van het nagestreefde doel, de doeltreffendheid van de belastingregeling te verzekeren. De Portugese wet zou dezelfde regel moeten toepassen, ongeacht of de natuurlijke persoon al dan niet in Portugal woont.
2. In het kader van het tweede middel is de Commissie van mening dat het door artikel 38 CIRS verleende voordeel, gelet op artikel 49 VWEU en artikel 31 EER-Overeenkomst, niet beperkt mag blijven tot gevallen waarin de vennootschap die de activa ontvangt haar statutaire of feitelijke zetel in Portugal heeft. Portugal moet dezelfde regel toepassen, ongeacht of de rechtspersoon waaraan de activa en passiva zijn overgedragen zijn statutaire of feitelijke zetel in Portugal heeft dan wel daarbuiten. Om dezelfde redenen als die welke in het kader van het eerste middel zijn aangevoerd, is de Commissie van mening dat artikel 38 CIRS verder gaat dan wat nodig is ter bereiking van het doel, de doeltreffendheid van de fiscale regeling te verzekeren. Belastingplichtigen die hun recht op vrije vestiging uitoefenen door activa en passiva aan een niet-ingezeten onderneming over te dragen in ruil voor aandelen van deze onderneming, mogen niet eerder worden belast dan belastingplichtigen die dergelijke transacties verrichten met een in Portugal gevestigde onderneming.

Hogere voorziening ingesteld op 18 november 2014 door Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 3 september 2014 in zaak T-113/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Europese Commissie

(Zaak C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (vertegenwoordigers: M. Loschelder en V. Schoene, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden, Nederlandse Zuivelorganisatie

Conclusies

- de bestreden beschikking vernietigen en verordening (EU) nr. 1122/2010 van de Commissie van 2 december 2010 houdende inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Gouda Holland (BGA)]⁽¹⁾ nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak naar het Gerecht terugverwijzen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van rekwirante in de procedure in hogere voorziening en in de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: Het Gerecht is van oordeel dat rekwirante geen procesbelang heeft omdat in de litigieuze verordening is gepreciseerd dat „Gouda” een soortnaam is. De betrokken bewoordingen in de verordening houdende inschrijving van de benaming zijn echter louter tautologisch. De nietigverklaring van de verordening houdende inschrijving van de benaming zou de leden bijgevolg, anders dan het Gerecht van oordeel is, een voordeel verschaffen, zodat zij procesbelang hebben. Bijgevolg is het beroep ontvankelijk. Om dezelfde reden is het beroep ook gegrond. De Nederlandse aanvragers hebben immers toegestemd met de precisering. De Commissie heeft dus een fout gemaakt door de precisering desondanks niet op te nemen.

Tweede middel: Rekwirante heeft aangevoerd dat haar leden vroeger in Nederland melk hebben geleverd, die daar mocht worden gebruikt voor de productie van Gouda of Edam en waarschijnlijk werd gebruikt voor de productie van Gouda of Edam. Het Gerecht heeft daaruit geen procesbelang afgeleid. Het aangevoerde argument zou namelijk feitelijke grondslag missen. Op die wijze heeft het Gerecht de stukken onjuist weergegeven, aangezien het argument juist is. Bovendien heeft rekwirante volgens het Gerecht haar bezwaar niet voor „melkproducenten” ingediend. Ook dit vormt een onjuiste weergave van de stukken, aangezien het bezwaar werd ingediend voor rekwirantes leden voor zover zij melk verwerken (de met bestemming Nederland verkochte melk was verwerkte melk) en melk of kaas verkopen.

Derde middel: Het Gerecht is van oordeel dat de afwijzing van het bezwaar niet tot gevolg heeft dat rekwirante zelf procesbelang heeft. Juridisch gezien werd het bezwaar immers niet door rekwirante, maar door de Bondsrepubliek Duitsland ingediend. Dit stemt niet overeen met het toepasselijke recht onder de vigeur van de basisverordening nr. 510/2006 ⁽²⁾, en, anders dan het aangeeft, heeft het Gerecht zich met betrekking tot de basisverordening ook nog niet over deze kwestie uitgesproken. Tussen de basisverordening nr. 510/2006 en de daaraan voorafgaande verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽³⁾ bestaan er verschillen die niet zijn beoordeeld door het Gerecht en tot gevolg hebben dat in elk geval onder de vigeur van de basisverordening indieners van bezwaren zoals rekwirante eigen rechten van bezwaar geldend maken.

Vierde middel: Het Gerecht heeft rekwirantes betoog volgens hetwelk het blauwe label van de Unie voor de betrokken BGA de Nederlandse producenten een concurrentievoordeel verschaft ten opzichte van rekwirantes leden, ten onrechte afgewezen. Het concurrentievoordeel bestaat, en op grond daarvan hebben rekwirantes leden procesbelang bij de nietigverklaring van de verordening houdende inschrijving van de benaming.

⁽¹⁾ PB L 317, blz. 22.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 93, blz. 12).

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208, blz. 1).

Beschikking van de president van het Hof van 17 oktober 2014 — Europese Commissie/Roemenië, interveniënten: Republiek Estland, Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-405/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Procestaal: Roemeens

De president van de Grote kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 260 van 7.9.2013.
